

- frication *f*; || (на прахъ), *Chim.* la lévigation; || (съ ренде), le râpage.
Стривкы (отъ ренде), *sf. pl.* la râpure.
Стригж и -рижж, *va.* tondre, raser; || (из-
ново), retondre; || (коса), couper, effiler.
Стригане (вълна у окубъ), *sn.* la tonte et
tondaison; || (коса), la coupe; || (сукно),
le tonnage.
Стригант и -рижентъ, *adj.* tondu. [euse.
Стригачъ, *sm.* un coiffeur, raseur *m*; tondeur,
Стрида (морска скойка), *sf.* mollusque,
l'huître; -день, d'huître; || (въ чарупка),
huître à l'écaille.
Стридаръ, *ка*, *s.* écailler, ère.
Стридофецъ, *sm.* oiseau, l'huîtrier *m*.
Стрита хлѣбна кора, *sf.* le gratin.
Стрить черъ пекнмедь, *sm.* le regros.
Стрихнинъ (отровно вешество), *sm.* *Chim.*
la strychnine.
Строене, *sn.* la confection.
Строй, *sm.* l'ordre *m*, le groupe; || съста-
вямъ —, *va.* grouper.
Стронцій (металл), *sm.* le strontium.
Стропъ, *sm.* Mar. l'estrope *f*, erse, élingue
f; || вырзаемъ съ —, *va.* estropier; || нала-
гамъ —, *va.* élinguer.
Строфа (куплетъ въ ода), *sf.* la strophe.
Строшавамъ, *va.* fracturer, casser.
Строшаване, *sn.* le cassage, enfoulement
m, effraction *f*; || (брата), *Jur.* le bris; ||
(счупване ладия, плута), le déchirage.
Строшечъ, *adj.* brisé, rompu.
Стругъ, *sm.* le grattoir, doloire *f*, bouvement,
rabot *m*; 1 *Téchn.* la docine; 2 дѣльгъ
—, le guillaume; 3. дѣла грапаво -ть, *v.*
imp. il brouute.
Струвамъ, *vn.* coûter, intéresser, convenir à,
faire, peser; 1. (инкяръ *t.*), nier; 2. (за
нѣщо), servir à; 3. (нѣщо), valoir; 4. (но-
вое), prévaloir; 5. струва, *v. imp.* il vaut;
6. колкото и да —, *fam.* coûte que coûte;
7. нѣма що да са стори, *adv.* point de
milieu.
Струване, *sn.* l'estimation *f*, prix *m*; || цѣна
повече отъ -то, la plus-value.
Струвлivъ, *adj.* de mise *f*.
Стружны шипове, *sm. pl.* le mandrin.
Струна (у барабанъ), *sf.* le timbre; 1. (на
чигула), la corde; 2. (отъ чирса), corde
à boyau ou -de boyau, *f*; 3. A, *Mus.* La
m; || нота E, le mi; 4. фабрика за -ны,
la boyauderie; 5. мастеръ на —, un boy-
audier; 6. търговия на инструменты съ —,
le lutherie.
Струно, *sn.* le tamis, le couloir *et* -ire *f*.
Струпана стан, *sf.* piece de décharge, *f*.
Струпани дървата и камани, les décom-
bres *m*; || очистевамъ —, *va.* décombrer.
Струпала грамада, *sf.* l'éboulis *m*.
Струпалене, *sn.* la subversion.
- Струналенъ**, *adj.* abattu; || купъ -ны нѣща,
fam. le culbutis. [versif.
Струпалителенъ, *adj.* croulant, éversif, sub-
Струпалинъ (на кжча), *sm.* un démolisseur.
Струпалимъ, *va.* renverser, démolir, préci-
piter, subvertir, culbuter, ruiner, raser,
coucher; 1. (бържъ на долу), *fam.* dé-
gringoler; 2. (конь), faire falquer un che-
val; 3. (съ топове твърдиня), battre en
ruine *f*; 4. (съ тръсакъ прѣстъчено дърво),
éeuisser; 5. -са, *vr.* se renverser, s'éer-
ouler, ébouler et s' —, se précipiter, effon-
drer, crouler; 6. *Mar.* sombrer.
Струпалине, *sn.* le renversement, démolition
f, écroulement, éboulement, croulement *m*,
ruine *f*; || (на долу), *fam.* la dégringolade;
|| (на твърдиня), le rasement.
Струпка, *sf.* l'escarre et escare *f*; || става-
не —, l'escarrification *f*; || става —, струпя-
васа, *v. imp.* Chir. il s'escarrifie.
Струпки, *sf. pl.* Méd. l'impétigo *m*, efflo-
rescence *f*.
Струпкавъ, *adj.* ladre.
Стръвенъ, и -ръменъ, *adj.* escarpé, déclive,
roide et raide, ardu; 1. (за брѣга), *Mar.*
accoré; 2. малко —, Archit. rampant, *adj*;
3. изръзвамъ или права —, *va.* escarper
— брѣга, *sm.* la falaise; || (на рѣка), la
berge.
Стръвна дупка (за истичане вода), *sf.* la
chantereure.
— стълба, *sf.* le brise-cou.
Стръвнина и -ръмнина, *sf.* la descente,
aplomp, talus *m*, falaise *f*; || Géogr. le ver-
tant, coteau *m*, côte *f*; || удра въ -вники
(за море), *v. imp.* elle falaise.
Стръвно, *adv.* d'aplomp, à pic; || права —
прѣстникъ, *va.* tatuler.
— мѣсто, *sn.* la rampe, calade *f*.
— положене, *sn.* Гапломп *m*.
— свиване (на сводъ), *sn.* le surhaussement.
Стръвностъ и -вники, *sf.* la déclivité, pente,
proclivité, roideur et raideur *f*; || (на ме-
теризъ *t.*), Fortif. l'escarpement *m*; || (на
рѣже), la rampe.
Стърга, *sf.* la barrière.
Стъргалка, *sf.* le grattoir, ripe *f*.
Стъргалки, *sf. pl.* la ratissure.
Стъргало, *sn.* le païson, boutoir *m*; || (похож
за остыргане), l'écharnoir *m*; || (у та-
баци), la drayoire.
Стърганакъ, *sm.* un vieux libertin.
Стъргане (ренодосване), *sn.* le rabotage.
Стъргателна четка, *sf.* la gratte-boesse; ||
чиста съ —, *va.* gratter-boesser.
Стъргачка, *sf.* une ploqueresse.
Стърготни, *sf. pl.* la rature, écharnure *f*.
Стържж, *va.* gratter, ratisser, rayer; || (кожж),
paissoner; || (чистя видове на кжча),
regratter.